Vol. 1 No 29. ΔΙ SATURDAY AUGUST 18 1917.

MRS. VRIONIS, 2183 AMSTERDAM AVE., NEW YORK CITY.

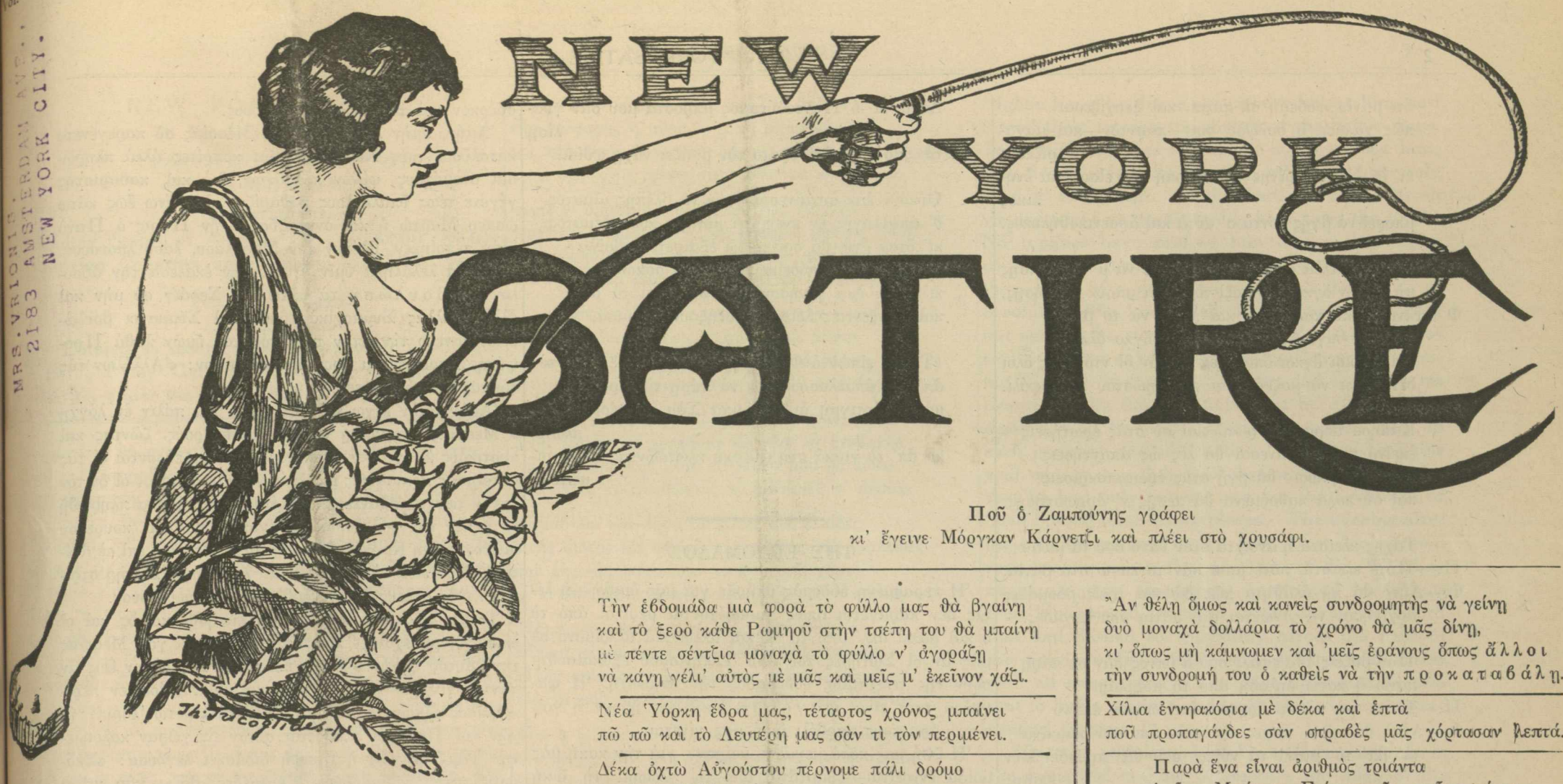

Ποῦ ὁ Ζαμπούνης γράφει
κι' ἔγεινε Μόργκαν Κάρνετζι καὶ πλέει στὸ χρυσάφι.

Τὴν ἑβδομάδα μιὰ φορὰ τὸ φύλλο μας θὰ βγαίνῃ
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνῃ
μὲ πέντε σέντζια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζῃ
νὰ κάνῃ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεῖς μ' ἐκεῖνον χάζι.

Νέα Ὑόρκη ἕδρα μας, τέταρτος χρόνος μπαίνει
πῶ πῶ καὶ τὸ Λευτέρη μας σὰν τὶ τὸν περιμένει.

Δέκα ὀχτὼ Αὐγούστου πέρνομε πάλι δρόμο
κατὰ τὰ εἰωθότα μὲ τὸν μπερντὲ σὸν ὦμο.

Ἂν θέλῃ ὅμως καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνῃ
δυὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίνῃ,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ 'μεῖς ἐράνους ὅπως ἄλλοι
τὴν συνδρομή του ὁ καθεὶς νὰ τὴν προκαταβάλῃ.

Χίλια ἐννηακόσια μὲ δέκα καὶ ἑπτὰ
ποῦ προπαγάνδες σὰν σπραβὲς μᾶς χόρτασαν βεπτά.

Παρὰ ἕνα εἶναι ἀριθμὸς τριάντα
τ' εἶχες Μπάρμπα Γιάννη κεῖνο ποῦχα πάντα.

Χάρις στὸ Λευτέρη, τώρα πειὰ 'κεῖ κάτου
Ἡ Πατρὶς χορεύει μπᾶλο τοῦ Θανάτου.

Μέλος τοῦ Μπὸρντ κι' ὁ Φασουλῆς ἐφέδρους ἐξετάζει
καὶ βρίσκει μερικοὺς γεροὺς κι' ὀνφὶτ καμπόσους βγάζει.

Φ.—Κομὰν ἐντ τέλμι μὸν σερὶ χουὰτ γιοὺρ νόμπερ ἴζ;
Π.—Θρὶ χόντρετ ντάλαρς ἐντ περχὰπς φὸρ χόντρετ ἰφ γιοῦ πλίζ.
καὶ ζέρο ἰν ιμέρτζενσι προσθέτω ἄλλο ἕνα
γιατὶ τὴν κόντρυ ἀγαπῶ καλλίτερ' ἀπὸ μένα.

Φ.—Ντὶτ ἔβερ χόϊστ ἑνὶ φλὰγκ ἀτ χόμ;
Π.—Οϐ κὸρς γιὲς σέρ.
Φὸρ δὶ αλάϊς ἄϊ ἁμ, φὸρ ἄουρ γουελφὲρ
κι' ἔχω στὸ παραθῦρι μου ἀπ' ἔξω ζωγραφίσει
κάθε σημαία Σύμμαχο ποῦ πολεμᾷ στὴ Δύσι.

Φ.—Νάου μπικὸζ ἐξάμινερ ἐντ Ντόκτορ ἄϊ ἁμ
οντρὲς γιουρσὲλφ γιὰ δυὸ λεπτὰ νὰ κάνῃς τὸν Ἀδὰμ
καὶ δῶσε μου τὰ ροῦχά σου νὰ τὰ στηθοσκοπήσω
μήπως ἀρρώστεια πάνω σου καμμία συναντήσω.
Γιοὺρ σοὺς ὡς βλέπω Ντίαρ προὺϐ καμαρωτὸ τὸ πόδι
τὸ πανταλόνι μιὰ κοιλιὰ ποῦ καταλύει βῶδι
μὰ ἤχους τὸ σακάκι σου μεταλλικοὺς ἀφήνει
ὅπερ δηλοῖ ἡ τσέπη σου ὑπερτροφία κλείνει.

Π.—Εντ νάου Ντάκτορ;
Φ.—Στὴ στιγμὴ ἐγχείρησι νὰ κάνῃς.
γιατὶ ἀλληῶς στὸν πόλεμο θὰ πᾷς καὶ θὰ πεθάνῃς

Δὲν εἶναι ἡ ἐγχείρισις σπουδαία κι' ἐφοϐήθης
ὅσω κι' ἂν εἶν' αὐτὸς ἐδῶ ὁ ὄγκος κακοήθης
ἴζ φὰρ μπιχάϊντ σὲ ὀργυιὲς καὶ μέτρα καὶ ποδάρια
ἀπὸ τοὺς ὄγκους μερικῶν ποῦ ζοῦν στὰ καλαμάρια.

Ὅταν τὸν ἔχῃς πάνω σου αὐτὸν ἐδῶ τὸν ὄγκο
θὰ πᾷς ν' ἀκούσῃς σίγουρα τῶν ξεψυχούντων βόγκο
καὶ θὰ τὸν ἔχῃς μὲν ἐκεῖ μὰ ἠμπορεῖ καὶ πάλι
νὰ τὰ τσιτώσῃς κάποτε καὶ νὰ τὸν πνίξουν ἄλλοι.

Σ' εὐχαριστεῖ τὸ πρόχωμα νὰ βγῇς στὴν τρυφερίτσια;

Π.—Γιὲς ἄϊ λάϊκ βέρυ μότς γιατρέ μου τὰ κορίτσια
κι' ἂν τῆς σαμπάνιας τὸ φελὸ ἔχουν ὡς μόνον κρότον
πᾶρε χαρτὶ καὶ γρᾶψέ με κι' ἀπόστειλέ με πρῶτον
κι' ὅποιος τὸν πατριωτισμὸ τὸν ἔχει στὸ κουτρίδι
γίνεται πρῶτος στοῦ φελοῦ τἀφρᾶτο τουφεκίδι.

Φ.—Δὲν ντοῦ γιοῦ γκὸ τοὺ δὶ γουὼρ καὶ μὲσ' στῆς γῆς τὴν τρῦπα;

Π.—Μὶ σὶκ γιατρὲ ἐξέμπσιον καὶ χωρατὰ σοῦ εἶπα.
'Εφρὲντ γουώρ. Μὶ πρόχωμα νὸ λάϊκ νὰ πεθάνω
Εἶπες θαρρῶ ἐγχείρισι κἄποια μπορῶ νὰ κάνω
κι' ἀντὶ νὰ τρέχω στῆς Φραγκιᾶς τὴς ματωμένες στρᾶτες
ἂς μείνω δῶ νὰ κυνηγῶ ξανθὲς καὶ μαυρομᾶτες..

Φ.—Μὲ τούτη τὴν ἐγχείρισι ἐγγύησι σοῦ δίνω
νὰ βγῇς πῶς εἶσαι φθισικός, πῶς ἔχεις τὸν καρκῖνο
πῶς τὰ νεφρά σου κόλλησαν τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο
πῶς ἔχεις στὰ πλεμόνια σου καὶ στὴν καρδιά σου κᾶλο
πῶς τὸ παχύ σου τἄντερο καὶ τὰ λεπτά σου τἄλλα
ἐπήδησαν καὶ βρίσκονται στὴ σπληνά σου καϐάλα

ὅτι μανία φοβερὴ σὲ πιάνει καὶ ξεσχίζεσαι
πῶς χάλασε ἡ σοῦφρά σου—παρντὸν—καὶ μαγαρίζεσαι
κι' ἂν δὲν τὸ κρίνῃς γιὰ ντροπὴ σὰν εἶσαι πιὰ ἐνήλικος
μπορεῖ νὰ βγῇς κοντὰ σ' αὐτὰ καὶ ἀρσενικοθήλυκος.

Π.—Κομάν. 'Αλλὰ μὲ προσοχὴ γιατρὲ νὰ μ' ἐγχειρίσῃς
μὴ μὲ τὸν ὄγκο μου μαζὶ τὸ πάκετ μποὺκ χτυπήσῃς.
Φ.—Εἶναι πολὺ καλλίτερα καὶ κεῖνο νὰ τὸ βγάλω
γιατὶ σὲ λίγο δυνατὸν νὰ κάνῃ ὄγκο ἄλλο
καὶ τέτοιοι ὄγκοι ὅπως λὲν σχεδὸν οἱ ντόκτορς ὅλοι
δὲν κάνει νὰ μαζεύωνται σ' ἀρρώστου πορτοφόλι.

Κάθησε τώρα. Θὰ ρωτῶ καὶ σὺ στὰς ἐρωτήσεις
ἐκεῖνο ποῦ αἰσθάνεσαι θὰ λὲς ὡς ἀπαντήσεις
καὶ ἡ διάγνωσις θὰ βγῇ στὰς ἐρωταποκρίσεις
καὶ σὺ καλὰ καθούμενα θὰ πέσῃς ν' ἀρρωστήσῃς.

Τάχῃς κλειστὰ ἢ ἀνοιχτὰ στὸν ὕπνο σου τὰ μάτια;
Π.—Πότε κλειστά, πότε μισὰ σὰν τὸ λαγὼ στὰ βάτια.
Φ.—Αὐτὸ θὰ πῇ ἀλάθητα πῶς δῶ καὶ τρεῖς βδομάδες
ἀρχίνησαν νὰ γίνωνται στὰ μάτια σου ζωχάδες.

Ποῦ βάζεις τὸ κεφάλι σου ὁ ὕπνος σὰν σὲ πάρῃ
πάνω ἢ κάτω δηλαδὴ ἀπὸ τὸ μαξιλάρι;
Π.—Πάνω μὰ κάποτ' ἔρχεται ἐπάνω μου ἐκεῖνο
Φ.—Αὐτὸ θὰ πῇ ἡ τρίχες σου πῶς ἔπιασαν καρκῖνο
κι' ἀπ' τὸ μαλλὶ τὰ νύχια σου θὰ προσβληθοῦν ἐπίσης
ἂν μανικοῦρα κομιλφὸ δὲν εὕρῃς νὰ τὰ ξύσῃς.

Σὰν πολυφᾶς καὶ δὲν μπορεῖς νὰ κάνῃς δύο πᾶσα
μπορεῖς νὰ φᾶς λαπᾶ, χυλὸ ἢ μιὰ τσανάκα πρᾶσσα;
Π.—Σὰν ἀποφάω ὄρεξι δὲν ἔχω ἀπολύτως.
Φ.—Τῆς 'Αριάδνης εἶν' αὐτὸς γιὰ μένα νέος μῦτος
ποῦ μέσα στὸ Λαβύρινθο τοῦ στομαχιοῦ σου μπῆκα
κι' ἀρρώστεια τεμπελίτιδα παραδαρμένης βρῆκα.

Σὰν ἀνεβῇς ἀνήφορο φουσκώνεις;
Π.—Γιὲς φουσκώνω.
Φ.—Σὲ κόβει ἴδρως;
Π.—Πάντοτε περίεργον ἰδρώνω
θαρρεῖς γιατρὲ πῶς μὲ βουτοῦν μὲσ' σὲ νεροῦ λεκάνι
καὶ κάποτε μὲ συγχωρῇς καὶ σύγκαμα μὲ πιάνει.

Φ.—Ὑδροπικία τῆς οὐρᾶς μιὰ νόσος ποῦ σπανίζει
'Αφήνεις κάτι τὸ πρωῒ ποῦ τρομερὰ μυρίζει;
Π.—Ὦ γιὲς γιατρέ. Κάθε πρωῒ ἀφήνω τέτοιο κάποιο.
Φ.—Αὐτὸ στομάχι φουκαρᾶ σημαίνει ἔχεις σάπιο
κι' ἂν τούτη τὴν ἐγχείρισι τὴν εἶχες ἀναβάλει
ἕνα πρωῒ καὶ τἄντερα μποροῦσε νὰ σοῦ βγάλῃ

Ὅταν στὸ δρόμο περπατεῖς καμμιὰ φορὰ σκουντάβεις;
Π.—Ὦ γιές.
Φ.—Συμβαίνει κάποτε στραβοκυτῶν ν' ἀνάβῃς;
Π.—Ὦ γιὲς γιατρέ. Εἶν' ἀληθὲς ἀνάβω καὶ κορώνω
καὶ τὸ παθαίνω θάουζαντς ἐντ θάουζαντς στὸ χρόνο
Φ.—Κι' ἄλλη ἀρρώστεια τρομερὴ δυστυχισμένε εὗρον
Ζαχαρωτὰ τῶν ὀφθαλμῶν κι' ἱπποτισμὸς τῶν νεύρων
Κέντρα λακτίζεις στὴ ζωὴ νὰ ξέρῃς σὰν τὸν Παῦλο
καὶ γιὰ νὰ γιάνῃς φίλε μου πρέπει νὰ μπῇς σὲ σταῦλο.

Π.—Ὥστε γιατρὲ θ' ἀπαλλαγῶ;
Φ.—Νὰ σ' ἀπαλλάξω πρέπει.
καὶ λόγους ἔχεις ἀρκετοὺς ἀπαλλαγῆς στὴν τσέπη.
Δεῖ δὴ τὸ φῶς τὸ ἴλαρὸν ἐξ ἑκατοσταρίκων
κι' ἄνευ αὐτοῦ οὐ δύνασαι κοπροσκυλᾶν κατ' οἶκον.

'Εὰν συχαίνεσαι νὰ δῇς τὸ αἷμα σὰν ποτάμι
δεῦτε καὶ κατρακύλησον ἐν δεξιᾷ παλάμῃ
καὶ γὰρ οὐκ ἔξεστι Γραφῆς ρητὸν νὰ λησμονήσωμεν.
ἐν τῇ παλάμῃ δηλαδὴ κι' ἀπαλλαγὴ βοήσωμεν.

Δεῦτε καὶ κατρακύλησον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως
ἵνα βρεθῇς θεόστραβος κι' ἀπαλλαγῆς ἀμέσως
Δεῦτε καὶ τὰ φωνήεντα σὰν μαγεμένα χόρτα
ἀπαλλαγῆς ἀνοίγουνε κάθε κλεισμένη πόρτα.

Ἄλλος καὶ τῶν ἐξέμψιον κρατῶ στὸ χέρι βοῦλες
δεῦτε καὶ ξεδιπλώσετε σακούλια καὶ σακοῦλες.

Δεῦτε κι' ὁ Παντοδύναμος μπροστά μου σὰν γυαλίσῃ
τὸν πιὸ γερὸ ἐπίστρατο τὸν βγάζει νἄχῃ φθίσι.

Οὐκοῦν ἐὰν συχαίνεσαι ροὴν νὰ βλέπῃς αἵματος
θ' ἀπαλλαγῆς ἐν πνεύματι μονάχα κομποδέματος
κι' ὅταν ἐγὼ θὰ σοῦ πατῶ ἐξαιρετέου βοῦλα
κυλίσῃ σὸν κομπόδεμα ἐν τῇ ἐμῇ σακούλᾳ
κι' οὕτω ἐμὰ γενήσονται καθὰ φησὶ τὰ σὰ
καὶ προξενίτες λόϊερς βουτήξουν τὰ μισά.

(Ταῦτα εἰπὼν ὁ Φασουλῆς ἁπλώνει τὸ ξεράδι του
ἀπ' τὸν ἀπαλλασσόμενον νὰ πάρῃ τὸ μεράδι του
μὰ στὴ στιγμὴ ὁ Μπάρμπα Σὰμ τὸ χέρι του ἁπλώνει
κι' ἀπ' τὸ γιακᾶ στὴ φυλακὴ κλωτσῶντας τὸν στριμώνει.)

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ περασμένη ἑβδομὰς ὑπῆρξε γιὰ μᾶς ὁμαλὴ—ἡ λέξις δὲν παράγεται ὅπως παραδέχονται μερικοὶ ἀπὸ τὸ ο καὶ μαλλὶ ἀλλ' ἀπὸ τὸ ομ καὶ ἀλλοὶ καὶ ἀλλοίμονο σὲ μᾶς ἂν οἱ Σωτῆρες τοῦ ἐδῶ Ἑλληνισμοῦ ἐξακολουθήσουν τῆς τελευταίας ἑβδομάδος τὴν ἀνακωχή. Ἡ φαγοῦρά τους εἶναι φαγοῦρα δική μας ἤγουν ἡ γὰρ φαγομάρα τους καρβέλι δικό μας γίνεται.

Ἡ ζωή μας κατὰ μεγάλην μοίραν—γιὰ τὴν κακή μας μοίρα ἐννοεῖται—ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ γλῶσσα τὴ δική τους, ἡ δὲ δική μας γλῶσσα ἀσχολεῖται μὲ τὰ καμώματα τὰ δικά τους καὶ μόνον τοῦ Ντελάλη κάποτε ἡ γλῶσσα τροχίζεται πάνω σὲ κεῖνα ποῦ κάνομε μεῖς—μὲ τὸ συμπάθειο χωρὶς παρεξηγήσεις.

Ὁ ἐκ τῆς χώρας τῶν Φαραὼ καθικολόγος—κατὰ τὸ ἠθικολόγος—δὲν ἅρπαξε νὰ βρίσῃ κανένα φιλελεύθερον μὴ τσουβαλιόφιλον αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα μὰ οὔτε καὶ ἐξαπέλυσε τοὺς μεγαλειώδεις κεραυνοὺς τῆ ςκαταρακτώδους σαχλογραφίας του ἐναντίον τῶν δωρητῶν τοῦ ἐράνου. Αἱ τρομεραὶ—ἢ μᾶλλον αἱ βρομεραὶ—ἀπειλαὶ ἀποκαλύψεων ἔμειναν στὸ χαρτὶ ὅπως καὶ αἱ διάφοροι δωρεαὶ τοῦ μπουρμπουλιθροειδοῦς μεγάλου εὐεργέτου τῆς Ἐθνικῆς σούφρας.

Τὸ μόνον συνεπῶς γεγονὸς τῆς ληξάσης ἑβδομάδος τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀναγραφῇ εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας τῶν χιλίων πληγῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ἡ δευτέρα ἐθνικὴ περὶ τῆς τσέπης συγγνώμην περιοδεία θέλαμε νὰ ποῦμε τοῦ Μπερντὲ ἀνὰ τὰς διαφόρους Ἑλληνικὰς παροικίας τὴν ὁποία ἐλπίζομεν νὰ διαφημήσῃ ὡς ἑξῆς καὶ πάλιν τὸ ντασῦλι—δηλαδὴ τὸ ὄργανον—τῆς Προμηθείας.

Δολλαρικὴ Λίμνη 36 Αὐγούστου.

(Ἔκτακτος ἀδιακρισία τῆς Ἐθνικῆς Πετσέτας.)

Ἐνέσκηψε κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα πρὸς ἄγραν ψιλικῶν ἕνας λυσσασμένος καλαμαρᾶς. Ἅμα τῇ ἐμφανίσει του οἱ διφοροι ὁμογενεῖς ὥρμησαν πρὸς τὸ ρέτζιστερ καὶ ὠχυρώθησαν πίσω του κατοῦντες στὰ χέρια τους ἕνα διπλό, μὲ τὸ ὁποῖον τὸν ἐκοπάνισαν κατασάκουλα.

Ὁ πειναλέος καλαμαρᾶς ἐτράπη ἀμέσως εἰς φυγὴν συναποκομίζων τὸ ἐκσφενδονισθὲν κατ' αὐτοῦ μασητικὸν ὄργανον διὰ τὰ περαιτέρω.

ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΣ

Γκρὴκ Μάϊνς Αὐγούστου 63.

Ἐπέρασε χθὲς ἀπὸ τὰ χρυσωρυχεῖά μας ὁ γνωστὸς ρυπαρογρᾶφος ἐκδότης μιᾶς φυλλάδας—ὄχι τοῦ Ντελάλη—ἀλλὰ Σαντουρικῆς. Οἱ διάφοροι ὁμογενεῖς τὸν ὑπεδέχθησαν πως ἔπρεπε ἤγουν μὲ τὸν παρᾶ στὸ χέρι τους καὶ ἐξεδήλωσαν τὴν περιφρόνησί τους ἀρνηθέντες νὰ γραφοῦν συνδρομηταὶ γιὰ ἕνα χρόνο μόνον. Ὁ πλανόδιος ἀγύρτης ὡρισμένως θὰ ἔβγαζε δῖσκο γιὰ νὰ φύγῃ ἂν οἱ ὁμογενεῖς τῆς Παροικίας μας δὲν ἔβαζαν τὸ χέρι στὸν μπεζαχτᾶ τους καὶ ἔτσι ἔβγαζαν ἐκεῖνοι καὶ ἔβαλε σὺτὸς γιὰ νὰ βγοῦνε τὰ μάτια τὰ δικά σας.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰεχαλβᾶ ὑψώσατε φωνὴν καὶ βγᾶλτε τὸ σβέρκο σας.

ΣΚΥΛΟΛΟΓΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν(ικον).

Εἶπεν ὁ Κικιρίκης τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῦ. Ἰδοὺ ὁ Μεσσίας ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῶν λογχῶν καὶ μακάριος ὁ δοῦλος ὃς προμήθειες βουτήξει, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν «ἐβούτηξάν μου τὸν παρᾶν καὶ ἐπὶ τὰ καλαμάρια μου ἔβαλα κλῆρον καὶ κλῆρος ἐγένετό μοι τσιμποῦρι ἐπὶ σβέρκον καὶ τσάμικος ταμπᾶκοοοος.

'Αμήν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι Μεσσίας οὐ παρεγένετο καταλῦσαι τοὺς Νόμους ἢ τοὺς κοπρίτες ἀλλὰ πληρῶσαι στομάχους φίλων πειναλέων, διὸ καὶ καθαριστὴς γέγονε τέως ὑπαλλήλους καθαρίζων ἀπὸ ἄνω ἕως κάτω ὥσπερ Μαρτὼ ἡ καὶ ὀνυχοξῦστρα ἣν Πᾶρις ὁ Πανὸ νέαν πεποίηκεν Ἑλένην τοῦ Μενε-λάου, λάου λάουουου.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ὅτι βουλὴν ἐκάλεσα τὴν ἄβουλον ἵνα βουλώσῃ τὰ νῶτα τοῦ Σεράϊγ οὐ μὴν καὶ ἄλλας πολλὰς Συμμαχικὰς ὀπὰς καὶ Σύμμαχοι βουλώσωσι δανείω τὴν ὀπὴν τοῦ στόματος ἡμῶν καθὰ Προφήτης Στραβακοὺμ προεφήτευσε λέγων: «'Αλλήλων τὰς τρύπας βουλώσατεεεεεεε».

'Αμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἦλθε καὶ πάλιν ἐν λόγχῃ ὁ Μεσσίας ἵνα κρίνῃ φίλους καὶ ἐχθρούς, ζῶντας καὶ νηστικοὺς καὶ χιλιοπεινασμένους καὶ εἰσελεύσονται οἱ τὰς ἀνταρσίας ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν μασήματος οἱ δὲ τὸν ὕπνον των ταράξαντες εἰς σκότος φυλακῆς ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Φασουλῆ λέγοντος «Χάσου, κουρεύου δυστυχισμένη Καρκαλοῦ, ἡ γὰρ λόξα Μεσσίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Τράβατα νῦν στραβοποῦλι λαέ, σὺ δὲ Σωτὴρ στρίμωνε τοὺς ἄλλους ἕως νὰ ἔρθ' ἡ ὥρα σουουουουου.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες κουκοῦτσι γνῶσι καὶ γὰρ Μεσσίας τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν θύσεται ὑπὲρ τῶν Συμμάχων ἕως ἂν πάντες γίνωμεν μαλλιὰ κουβάρια καὶ περάσωμεν περικνημῖδας ἤγουν τῆς Κλωτσιᾶς ἀποστείλῃ τῷ Ἱδρυτῇ ἡμῶν καὶ Πρέσβυν ποιήσεται αὐτὸν εἰς χώραν καλουμένην Τὰμ-Τοὺμ ὡς ἡ Γραφὴ διδάσκει λέγουσα: «Σκότωνε παλαβούς, πλήρωνε τζερεμέδες, βάζει γὰρ κι' ἡ κοσκινοῦ τὸν ἄντρα της μὲ τοὺς πραμματευτᾶδεεεεες.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ βγᾶλτε τὸ σκασμό. Ἔρχετσι οὖν ἡ ὥρα ὅτι πᾶντες φορτώσωμεν ὅμως βαπόρια οὐκ ἔρχονται οὐδὲ εἶναι καράβια στὸ γυαλὸ οὐδὲ πανιὰ ἁπλωμένα ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δείγματα τ' 'Αμερικάνικα τοῦ τραπεζιοῦ τοῦ Ἱδρυτοῦοῦοῦ. 'Αμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν μὴ ἀποκαρδιωθῆτε ὅτι οὐ φορτώνουσιν ἐδῶ μερικοὶ Ντελαλικοὶ οὐδὲ ἐκφορτώνουσιν ἐκεῖ Φελλαχικοὶ καὶ γὰρ λαὸς τρέφεται ἐν πνεύματι Λευτέρῃ καὶ κεραμίδι κρατεῖ κοιλιακὸ στὸ χέρι ἕως ἂν ἄνω κάτω ὁ Ἑωσφόρος φέρῃ τὴ σκούφια τοῦ Λευτέρηηηηηη.

Θαρρῆτε καὶ ἐλπίζετε ἐπὶ Μεσσίαν ὥσπερ Κικιρίκης ἐλπίζει ἐν αὐτῷ ἐν πνεύματι τσουβαλικῷ καὶ Πελοπογνωσίωρρρ. Μακάριοι γὰρ οἱ ἐν στιγμαῖς μπάμ, μποὺμ τσουβαλιοὺμ προμηθειούμ, Κυβερνησούμ τε σουφρωσοὺμ καὶ Πατριδοὺμ φασκελουσούούούούμμμ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΓΥΝΑΙΚΟΘΗΡΑΝ. ΠΕΝΣΑΚΟΛΑΝ.

Τὶ νὰ κάμῃς ποῦ σ' ἄφησε ἡ γυναῖκά σου; Νὰ τὸ βάλῃς στὴς ἐφημερίδες γιὰ νὰ γλυτώσῃς ἀπ' τὰ νύχια της κάποιον ἄλλον Χριστιανό. Κοντὰ σ' αὐτὸ ὅμως μὴν παραλείπῃς νὰ κάνῃς καὶ δοξολογίες στὸν Ὕψιστο μήπως τὴ στραβώσῃ καὶ ξαναγυρίσῃ σπίτι σου. Θέλεις λοιπὸν νὰ σοῦ ποῦμε τὴ γνώμη μας; Εἶσαι ἐν τῇ δυστυχίᾳ σου εὐτυχής. Μὴ λησμονῇς φίλε μου ὅτι ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ ἄλλοι σύζυγοι τῶν ὁποίων αἱ γυναῖκες δὲν τοὺς ἀφήνουν μέν, κρατοῦν ἄλλους δέ.

ΠΕΝΗΝΤΑΡΗΝ ΕΞΗΝΤΑΒΟΥΛΩΝΗΝ ΕΝΤΑΥΘΑ

Ποιὸς εἶναι ὁ μεγαλείτερος ἐχθρὸς τῶν γηρατειῶν; Ἡ νεότης ἀγαπητέ. Ὅταν δὲν ξέρῃς πῶς ὑπάρχει σφουγγᾶτο δὲν σ' ἐνδιαφέρει ἡ γεῦσίς του. Ὅταν τὸ δοκίμασες ὅμως μιὰ φορὰ καὶ τώρα σοῦχουν πέσει τὰ δόντια φαντάζεσαι πιὰ τὶ τρέξιμο θὰ κάνουν τὰ σάλια σου ὅταν βλέπῃς νὰ τὸ ροκανίζουν ἄλλοι.

ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΟΝ ΕΝΤΑΥΘΑ.

Πόσα στοιχίζει τὸ μῆνα ἕνα ὠτομομπίλ; Αὐτὸ φίλε μου ἐξαρτᾶται ὄχι τόσον ἀπὸ σένα ὅσον ἀπὸ τὴς φιλινάδες ποῦ θἄχῃς. Ἐμεῖς ξέρομε ἕνα φίλο, ὁ ὁποῖος δὲν ἐτόλμησε ν' ἀγοράσῃ ὠτομομπὶλ γιατὶ ὑπῆρχε φόβος ὅτι στὸ χρόνο μποροῦσε νὰ τοῦ στοιχίσῃ... μιὰ σκοῦνα.

ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΝ ΣΙΚΑΓΟΝ.

Τὶ ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ γίνῃς Σατυρικός; Ἡ μύτη καλὴ γιὰ ν' ἀνακαλύπτῃς μιὰ βρῶμα ἐκεῖ ποῦ οἱ ἄλλοι μυρίζονται λεβάντα ἢ πλᾶτες γερὲς γιὰ ν' ἀντέχῃς στὸ ξῦλο ποῦ θὰ τρῶς. Πάντως ὅμως ρώτησε καὶ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ Κοπάνου καὶ ἀπὸ ὅ,τι σοῦ πῇ κάνε τὸ ἀνάποδο.

ΘΡΗΣΚΟΛΗΠΤΟΝ ΥΠΟΚΡΙΤΗΝ, Ν. 'Ορλεάνην.

Τὶ δόγμα εἶναι ὁ Μορμονισμός; Λιγάκι δύσκολο νὰ σοῦ τὸ ποῦμε ξάστερα. Ἐν τούτοις ὅμως μιὰ καὶ μᾶς

NEW YORK SATIRE
59 Pearl St., Room 707
Published every Saturday by
C. ZAMBOUNIS
Subscriptions
United States of America .....$2.00 yearly
Foreign Countries and Canada ...$3.00 yearly

Tel. 6319 Broad.

Entered as second class mail matter. April 19th 1917, at the General Post Office of New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ρώτησες θὰ φροντίσωμε νὰ σοῦ δώσωμε νὰ τὸ καταλάβῃς ἐν παραβολῇ.

Φαντάσου λοιπὸν ἀγαπητὲ γιὰ μιὰ στιγμὴ ὅτι εἶσαι κότα καὶ ἔχεις μιὰ φωλιὰ εἰς τὴν ὁποίαν πηγαίνεις κι' ἀφήνεις τ' αὐγά σου—μὲ τὸ συμπάθειο.—Στὴν ἴδια ὅμως τὴ φωλιὰ μπορεῖ νὰ πάῃ καὶ ἄλλη ξένη κότα καὶ πάπια καὶ χῆνα καὶ πετρόκοτα καὶ ὁποιοδήποτε ἄλλο εἶδος τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου τῶν αὐγοπαραγωγῶν καὶ ν' ἀφήσουν μέσα στὴ φωλιὰ τὴ δική σου τ' αὐγὰ τὰ δικά τους. Ὅταν ἔρθῃ ὕστερα ὁ καιρὸς νὰ κλωσσήσῃς, κάθεσαι ὤμορφα, ὤμορφα καὶ κλωσσᾶς μαζὶ μὲ τὰ δικά σου αὐγὰ καὶ τὰ ξένα καὶ βγάζεις τὰ διάφορα πουλιὰ χωρὶς νὰ παραξενεύεσαι καθόλου πῶς ἐνῷ εἶσαι κότα ἔβγαλες χηνόπουλα ἢ παπιὰ καὶ ἔτσι ζῇς ἐσὺ καλὰ καὶ ἡ ἄλλες κότες ποῦ σὲ βοήθησαν ἀκόμη καλλίτερα. Κατάλαβες τώρα ποῦ εἶναι κρυμμένο τὸ μυστικό;

ΑΓΓΕΛΙΩΝ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ «Ο ΑΚΕΦΑΛΟΣ»

Καπελώνομε τὸν πλέον δυστροπώτερον πελάτην μας καὶ σιδερώνομε γιακᾶδες.
Μετροῦμε κεφάλια καὶ κόβομε σκούφιες .
Ὑλικὰ φυσικὰ καὶ ἐργασία μὲ τὰ χέρια.
Δοκιμᾶστε καὶ θὰ ἰδῆτε τὸ Νοσοκομεῖο
Κῆπος... Δαρμῶνος.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ «ΤΑ ΔΟΚΑΝΙΚΙΑ»

Κάτω οἱ κᾶλοι. Τὰ παπούτσια μας εἶναι φτιασμένα ἀπὸ τομάρια γνήσια Γερμανικὰ καὶ Ἀγγλικά.
Ἡ διάρκειά των εἶναι αἰωνία ὅταν δὲν τὰ φορῆτε καὶ ἡ σόλες των δὲν θὰ φαγωθοῦν ποτὲ ἐκτὸς ἂν πᾶτε τώρα στὴν Ἑλλάδα ἢ μετ' ὀλίγους μῆνας στὴν Ἀγγλία.
Στεῖλτέ μας τὸν ἀριθμὸ τῆς μύτης σας ἂν εἶσθε ἄνδρας καὶ ἐλᾶτε νὰ σᾶς πάρωμε μέτρο ἂν εἶσθε κυρία. Μόνον αἱ δεσποινίδες πρέπει νὰ πάρουν τὰ μέτρα τους πρὶν νἄρθουν.
Γωνία ὁδῶν Γάμπας καὶ Φτέρνας.

ΠΡΟΜΗΑΕΥΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ «Ο ΠΗΛΟΠΟΓΝΗΣΙΟΣ ΒΟΥΤΗΧΤΗΣ»

Προμηθεύομεν παλούκια γιὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἴσια καὶ στραβὰ ἀπὸ τὸ φημισμένο δᾶσος «Τὰ μάτια τοῦ Κικιρίκη». Ἐπίσης ἀρβύλες μὲ πάτους—μὲ τὸ συμπάθειο—ἀπὸ χαρτὶ καὶ κάρβουνα ἀπὸ τῆς παγκοσμίου φήμης μίνες «Τὸ φυσερὸ τῶν προγόνων».
Δῶστε μας παραγγελία καὶ θὰ φροντίσωμε νὰ σᾶς γδύσωμε.
Στοὰ Σουφροποιήσεως.

ΣΤΙΓΜΑΙ... ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ σκέπτομαι μονάχος μὲ τὸ μυαλό μου τώρα
τάχα γιατὶ μᾶς ἔχει κολλήσει ὅλους ψώρα
καὶ τρέχει ὁ καθένας ἐξώλης καὶ προώλης
νὰ στριμωχθῇ σὰν βλάκας μὲσ' στὰς μεγάλας πόλεις.

Γιατὶ καὶ γὼ πῶς ἄλλοι φιλόλογοι μαργιόλοι
ἀναζητοῦν μιὰ ζῆσι σὲ θορυβώδη πόλι
νὰ λυώνῃ ἀπ' τὴ ζέστη τὸ λίγο μου τὸ ξύγκι
κι' ἀντὶ γιὰ σπίτι νἄχω μιὰ τρύπα σὰν μυρμῆγκι;

Ἡ φύσις ἀφοῦ μ' ἔχει ὡς ξέρετε γεννήσει
γιατὶ τὴ δόλια μάνα τὴν ἔχω παρατήσει
κι' ἀφήνω τὸν ἀέρα, τὴ λευτεριὰ ἀφίνω
καὶ τρέχω δοῦλος Νόμων ἀφύσικων νὰ γίνω;

Σὰν εἶναι μιλιούνια λεῦγες βουνὰ καὶ δάση
τὸν ἄνθρωπο τὸ βλᾶκα σὰν τὶ τὸν ἔχει πιάσει
καὶ τὴ ζωὴ στὴν πόλι, στὴν ξέρα τὴν γυρεύει
ποῦ σπίτια ἕνα τ' ἄλλο παντὸν καβαλικεύει;

Ἀντὶ ἐδῶ ν' ἀκούω κάθε πρωῒ τ' ἀηδόνι
τῆς θάλασσας ἡ αὔρα ἀντὶ νὰ μὲ μυρώνῃ
καὶ στὸ θροῦ-θροῦ τοῦ δάσους γλυκὰ ν' ἀνατριχιάζω
γιατὶ σὰν κότα τρέχω στὴν πόλι καὶ κουρνάζω;

Ἀντὶ ν' ἀπολαμβάνω τῆς φύσεως τὰ κάλλη
γιατὶ στῆς πόλις τρέχω τὴ μούρλια καὶ τὴ ζάλη
νὰ μὴ μπορῶ ν' ἀνοίξω τὸ δόλῃο μου πλεμόνι
καὶ νὰ ρουφᾷ μονάχα δέκα καντάρια σκόνη;

Ἔτσι μονολογῶντας σκυφτὸς σὰν τὴν γκαμήλα
μέσα στὸ δάσος πέρα ἐκύταξα μιὰ βίλλα,
καὶ τὴ σκιά της εἶδα χαϊδευτικὰ νὰ πέφτῃ
στῆς ἀσημένιας λίμνης τὸν νερουλὸ καθρέφτη .

Ἐκεῖ θὰ τρέξω εἶπα λίγη ζωὴ νὰ νοιώσω
Στῆς λίμνης τὰ χορτάρια θὰ πάω νὰ ξαπλώσω
καὶ στὰ νερά 'της μέσα τὰ πόδια μου θὰ λούω
βατράχους τραγουδῶντας τὸ κρέκεκὲξ ν' ἀκούω.

Ἐτράβηξα καὶ πῆγα μὲ χίλιες δυὸ ἐλπίδες
Στῆς σιδερένιες φθάνω τῆς πόρτας τὴς κιγκλίδες
ποῦ τὴς γλυκοφιλοῦσαν ταπέτα ἀπὸ χόρτα
κι' ἀγκάλιαζε κατάσπρη καὶ μαρμαρένια πόρτα,

Πλησίασα μὰ μόλις τὸ πόδι μέσα βάζω
κἄποια φωνὴ ἀκούω στὸ βᾶθος καὶ τρομάζω
«Πῶς τόλμησες τὴ Βίλλα καὶ πάτησες κανάγια
γιὰ νὰ μοῦ μαγαρίσῃς τὰ χώματά της τ' ἅγια;

Ποιὸν ρώτησες, γιὰ πές μου, μωρὲ διαβόλου βῶδι
ποῦ βάζῃς μὲσ' στὴ Βίλλα τὸ βρωμερό σου πόδι
καὶ βέβηλο κυτάζω νὰ προσηλώνῃς μάτι
στῆς Φύσεως τὰ κάλλη τριγύρω σου, σακάτη;

Μεταβολὴ καὶ πίσω ἀμέσως νὰ γυρίσῃς
Δική μου εἶναι τούτη ἡ ὤμορφη ἡ Φύσις
ποῦ σ' ἐρημιά, σὲ ξέρα μπορῶ νὰ μετατρέψω
μὰ σὺ νὰ τὴν κυτάξῃς δὲν θὰ σοῦ ἐπιτρέψω.»

Ἐστράφηκα καὶ εἶδα ἀπ' ἔξω ἀπ' τὸ δρόμο
νὰ περπατῇ μὲ πᾶσο, ἀργά, ἀργὰ τὸ Νόμο
καὶ τῶνά του τὸ χέρι τὸ δεξιό του εἶδα
δεμένο στὸ ποδάρι μὲ κἄποια ἁλυσσίδα.

(Ἕπεται συνέχεια)

HOW HISTORY REPEATS ITSELF

(Continued from the last issue.)

. . . . . .

"We conquered Dost Mohammed and dethroned him. He made a bold and brilliant, sometimes even a splendid resistance. We took Ghuznee by blowing up one of its gates with bags of gunpower, and thus admitting the rush of a storming party. It was defended by one of the sons of Dost Mohammed, who became our prisoner. We took Jellalbad, which was defended by Akbar Khan, another of Dost Mohammed's sons whose name came afterward to have a hateful sound in all English ears. As we approached Cabul, Dost Mohammed abandoned his capital and fled with a few hosremen across the Indus. Shah entered Cabul accompanied by the British officers. It was to have been a triumphial entry. The hearts of those who believed in his cause must have sunk within them when they saw how the shah was received by the people who, Lord Auckland was assured, were so devoted to him. The city received him insullen silence. Few of its people condesecnded even to turn out to see him as he passed. The vast majority stayed away and disdained even to look at him. One would have thought that the least observant eye must have seen that his throne could not last a moment longer than the time during which the strength of Britain was willing to support it. The British army, however, withdrew, leaving, only a contingent of some eight thousands men besides the shah's own hirelings, to maintain him for the present. Sir W. Macnaghten seems to have relly believed that the work was done, and that Shah Soojah was as safe on his throne as Qween Victoria. He was destined to be very soon and very cruelly undeceived.

"Dost Mohammed made more than one effort to regain his place. He invaded the combined forces of the shah and their English ally in more than one battle. On November 2, 1840, he won the admiration of the English themselves by the brilliant stand he made against them. With his Afghan horse he drove our cavalry before him, and forced them to seek the shelter of the British guns. The native troopers would not stand against him; they fled and left their English officers, who vainly tried to rally them. In this battle of Purandurrah victory might no unreasonably have been the battle. No tongues have praised him louder than those of English historians. But Dost Mohammed had the wisdon of a statesman as well as the genius of a soldier. He knew well that he could not hold out against the strength of England. A savage of semibarbarous chieftain is easily puffed up by seeming triumph over a great power, and is led to his destruction by the vain hope that he can hold out against it to the last. Dost Mohammed had no such ignorant and idle notion. Perhaps he knew well enough too that time was wholy on his side; that he had only to wait and see the sovereign of Shah Soojah tumble into pieces. The evening after his brilliant exploit in the field Dost Mohammed rode quietly up to the quarters of Sir W. Macnaghten's utter amazement announced himself as Dost Mohammed tendered to the envoy the sword that had flashed so splendidly across the field of the previous day's fight and surrendered across with all honor; and a few days afterward he was sent to India, where a residence and a revenue were assignd to him.

"But the withdrawal of Dost Mohammed from the scene did nothing to sesecure the reign of the ufrotunate Shah Soojah. The shah was hated on his own account. He was regarded as a traitor who had sold his country to the foreigners. Insurrections began to be chronic. They were going on in the very midst of Cabul itself. Sir W. Macnaghten was warned of danger, but seemed to take no heed. Some fatal blindness appears to have suddenly fallen on the eyes of our people in Cabul. On November 2, 1841, an insurrection broke out. Sir Alexander Burnes lived in the city itself, Sir W. Macnaghten and the military commander, Major-General Elphinstone, were in cantonments at some little distance. The insurection might have been put down in the first instance with hardly the need even of Napolean's famous "whiff and grapeshot". But it was allowed to grow up without attempt at control. Sir Rlexander Burnes could not be got to believe that it was anything serious even when a fanatical and furious mob were besieging his own house. The fanatics were especially bitter against Burnes, because they believed that he had been quilty of treachery. They accused him of having pretended to be the friend of Dost Mohammed, deceived him, and brought the English into the country. How entirely innocent of this charge Burnes was we all now know; but it would be idle to deny that there was much in the external aspects of events to excuse such a suspicion in the mind of an infuriated Afghan. To the last Burnes refused to believe that he was in danger. He had always been a friend to the Afghans. It was his misfortune, and the heavy fault of his superiors, that he had been made to appear as an enemy of the Afghans.

(To be continued.)

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΡΩΜΟΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
«Ο ΚΟΣΜΟΣ»
Τὸ Μεγαλείτερον καὶ Τελειότερον ἐν Ἀμερικῇ.
Ν. Ι. ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΑΚΗ.
Βιβλία, Λεξικά, Περιοδικὰ κλπ.—Καταστατικά, Ἀποδείξεις, Σφραγῖδες, Διπλώματα καὶ Κομβία διὰ Συλλόγους.—Lables διαφόρων χρωμάτων, Tags δι' Ἀνθοπώλας, Show cards, Μπιλοφέρια, Χαρτὶ καὶ Φάκελλα, Μπίλια, Ἐγκυκλίους γραφομηχανῆς κλπ.—Προσκλητήρια Γάμων.
ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ ΕΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Πέντε μηχανικὰ πιεστήρια καὶ στοιχειοθετικὴ μηχανή.
Γράψατε:
COSMOS PRINTING CO.
49 Madison St., New York, N. Y.
Τηλέφωνον: Orchard 8741

Ὁ «ΣΑΤΥΡΟΣ» εἰς τὸ Pittsburgh, Pa. πωλεῖται εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν Ξενοδοχεῖον ὁ «ΕΡΜΗΣ».

ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΜΕΡΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

εἰς τὰς σκέψεις σας εἰς τὰς ἰδέας σας εἰς τὰ ἔργα σας.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΣΥΝΕΠΛΗΡΩΘΗ

Πανηγυρίσατε Ἕλληνες Ἔμποροι, Καταστηματάρχαι, Ὑπάλληλοι καὶ Ἐργάται τὸ μέγα γεγονὸς τῆς ἱδρύσεως τοῦ Πρώτου Ἀνεξαρτήτου Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Οἴκου καὶ Παγκοσμίου Πρακτορείου Πληροφοριῶν καὶ Παραγγελιῶν ὑπὸ τὸν τίτλον **INTERNATIONAL IMPORTING BUREAU.** Τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸ Παγκοσμίου φήμης WALL STREET εἰς τὸ Κέντρον τῶν Μεγαλειτέρων Τραπεζῶν τοῦ Κόσμου καὶ πλησίον τοῦ Χρηματιστηρίου Νέας Ὑόρκης. Ἀπὸ σήμερον δύνασθε ἐλευθέρως νὰ ζητήσητε πληροφορίας καὶ Ὁδηγίας διὰ πᾶν Ἐμπορικὸν καὶ Οἰκονομικὸν ζήτημά σας. Ὁ Μόνος Ἀνεξάρτητος Οἶκος ἐν Ἀμερικῇ, τὸ μυστικόν του θὰ εἶναι ἡ πρόοδός σας. Προσέξατε!!! 40 ο)ο κέρδη προσφέρομεν εἰς ὅσους συνεργάζονται μεθ' ἡμῶν. Παντοῦ ὅπου ὑπάρχει Ἕλλην πρέπει νὰ ζητήσῃ τὸν Ἀγγελιαφόρον, στέλλεται δωρεάν. Γράφετε τὴν διεύθυνσιν μόνον Ἀγλιστὶ

INTERNATIONAL IMPORTING BUREAU
80 Wall St., New York.
Γενικὸς Διευθυντὴς Δ. ΜΠΟΥΡΑΣ

Ὁ «ΣΑΤΥΡΟΣ» εἰς τὸ Chicago, Ill. πωλεῖται εἰς τὸ κατάστημα τῶν κ. ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΟΥΖΑΚΙΩΤΗ 715 So. Halsted St. καὶ εἰς τὸ Παντοπωλεῖον Γ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ 222 North Dearbornt Street.

Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικὰ ἂν θέλῃς προϊόντα
χωρὶς νὰ βρίζῃς ἔπειτα κάθε νεκρὸν καὶ ζῶντα
Ἂν θέλῃς σῦκα καὶ τυριὰ καὶ ραφινᾶτο λάδι
καὶ στὸ κρεββάτι ἥσυχος νὰ πέφτῃς κάθε βράδυ,
ἐὰν τὸ χρῆμά σου διπλὸ θέλῃς νὰ πάρῃς πίσω
νὰ λές: «Ἀπ' τοὺς Μικρούτσικους τοὺς Μπρόδερς θὰ ψωνίσω»

Microutsicos Bros. 61 New Bowery, New York.

Τὰ πάντα εἶναι πιθανά. Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ
μὰ ἂν ποτὲ ὠτομομπίλ στὸ δρόμο σὲ πλακώσῃ
Ἂν μ' ἕνα πόδι εὑρεθῇς εἴτε μὲ δίχως χέρι
καὶ ἔχεις οἰκογένεια καρβέλι ποιὸς θὰ φέρῃ;
Μέσ' στὴ ζωή σου δύστυχε τέτοια ἂν ἔρθῃ μέρα
Οὐαὶ ἂν εἶσαι σύζυγος καὶ ἂν σὲ λὲν πατέρα.
Ἐὰν δὲν θέλῃς συνεπῶς στὸ δρόμο νὰ πεθάνῃς
στὸν Τζὼν Μαράκα πήγαινε ἀσφάλειες νὰ κάνῃς.

John Marakas, Rookery Bldg. Room 817, Chicago, Ill.

Ν. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρός.
14 East 38th St., NEW YORK
Ὧραι ἐπισκέψεως 9—11 π. μ. 5—8 μ. μ.
Κυριακὰς 9—12 π. μ.
Ἀριθ. Τηλεφώνου Murray Hill 607.

ΜΕΓΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΜΑΚΡΗ ΚΑΙ ΜΗΛΙΩΝΗ

Ἔλαια, τυριὰ καὶ ὅλα τὰ ἀποικιακὰ ἐν γένει ἀποκλειστικῶς παρ' ἡμῶν εἰσαγόμενα. Ποιότης καὶ εὐθήνεια εἶναι ἡ βάσις τῶν ἐργασιῶν μας. Ἐπισκεφθῆτέ μας. Γράψατέ μας καὶ δὲν θὰ μετανοήσετε.

MAKRIS & MILIONES
28 Madison St., New York.

Πρώτης τυριὰ Ἑλληνικὰ καὶ φέτα καὶ κασέρι
καὶ κασκαβάλι ἔξοχο ὁ Σιδερᾶκος φέρει.
Εἶδος παντοπωλειακό, ὅτι ζητήσῃς ὅ,τι
στὸ Σιδερᾶκο θὰ τὸ βρῇς τὸν βεροπατριώτη.
Ἐλῃὲς καὶ λάδια καὶ λοιπὰ ὅσα ὁ νοῦς σου βάλλει
κι' ὁ παραγγέλλων τὸν παρᾶ θὰ τοῦ προκαταβάλλῃ.

C. G. SIDERAKOS 93 Oliver St. NEW YORK.

Ξενοδοχεῖον ὕπνου ποῦ καὶ φαΐ σοῦ δίνει
δωμάτιο ποῦ λάμπει σὲ νοικοκυρωσύνη
νερὰ ζεστὰ καὶ κρῦα, φῶς, ἥλιο καὶ ἀέρα
μὲ τὴ βδομάδα νοῖκι μὰ καὶ μὲ τὴν ἡμέρα
Χοτὲλ ἡ «ΚΑΛΛΙΘΕΑ» ξενοδοχεῖον πρώτης
ὁ Παπανδρέου τῶχει λεβέντης πατριώτης.

HOTEL KALITHEA
35 Gilbert St., Bridgeport, Conn.,

***

Ποιὸ προϊὸν Ἑλληνικὸν κι' Ἰταλικὸ ἐπίσης
στὸ μαγαζὶ χρειάζεσαι νὰ τὸ μεταπωλήσῃς;
Λάδι ἁγνὸ καὶ γκαραντί, κιχριμπαρένιο λάδι;
Θέλεις ἐλῃὲς τῶν Καλαμῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀμφίσσης,
Πρώτης τυριὰ τοῦ Παρνασσοῦ νὰ φᾷς καὶ ν' ἀπορήσῃς.
Μόνον σ' αὐτοὺς ν' ἀποτανθῇς ποῦναι παιδιὰ τζιμάλι
καὶ παραλῆδες ἔμποροι κι' εἰσαγωγεῖς μεγάλοι.
Γράψε εὐθὺς στοὺς ἀδελφοὺς κυρίους Μοσχαχλάδη.

MOSHAHLADES BROTHERS
New Bowery and James Street New York.

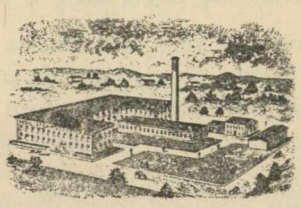

Γίνεται μέτοχοι εἰς τὴν μεγαλειτέραν Ἑλληνικὴν βιομηχανικὴν ἑταιρείαν ἐν Ἀμερικῇ. Ἀγοράσατε μετοχὰς τῆς ἑταιρείας Vasil Steam Systems Co. τώρα διότι σῦριον θὰ τιμῶνται ὑπερβολικά. Τιμὴ μετοχῶν 5 δολλάρια ἑκάστη.

Τὴν ἑταιρίαν μας δὲν θαυμάζουν καὶ συστήνουν μόνον οἱ εἰδικοὶ καὶ ἐπιστήμονες, ἀλλὰ καὶ Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια ὡς τὸ τῆς πόλεώς μας τὸ ὁποῖον ἐπισήμως ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ πολύτιμοι ἐφευρέσεις μας εἰς ὀλίγα ἔτη δυνατὸν νὰ σημαίνουν μέγα τι διὰ τὴν πόλιν Hudson ὅπου ἔχομεν τὰ ἔργα μας.

Ἡ ἑταιρεία μας δὲν πωλεῖ μετοχὰς μὲ τὴν ἐλπίδα μόνον τοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ κατασκευάζει ἤδη καὶ ἐγκαθιστᾷ τὰ θερμαντικά της συστήματα εἰς σοβαρὰς ἑταιρείας.

Στείλατε τὰς παραγγελίας σας ἀμέσως. Γράψατε ἀμέσως εἰς

VASIL STEAM SYSTEMS CO.
Hudson Mass.

Κ. ΚΑΡΟΥΣΟΣ
Ἰατρὸς
136 E. 17th St., NEW YORK

***

Μίστερ κανεὶς δὲν θὰ σὲ πῇ πῶς δὲν θὰ πῇ καὶ μένα.
φοῦχα ἐὰν ἐπάνω μας δὲν δῇ καλοραμμένα.
Ἂν θέλῃς νὰ συγκινηθῇ κι' ἡ ἄσπλαγχνη Ἐκείνη
μόλις ντυμένο σὲ ἰδῇ λὲς κι' εἶσαι φιγουρίνι
στοὺς Παπαγεωργίου Μπρὸς νὰ τρέχῃς τακτικὰ
φοῦχα νὰ κάνῃς ὥμορφα καὶ καλλιτεχνικά.

PAPAGEORGE BROS.
600 Blue Island CHICAGO, ILL.

ELLENIC FURNISHING Co.
691 6th AVENUE NEW YORK.
ΝΕΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ
Μεγάλη παρακαταθήκη ὅλων τῶν ἀνδρικῶν εἰδῶν.
Ὑποκάμισα, κάλτσες κλπ.— ὅ,τι εἶδος μεταξωτὰ ἐσώρρουχα, τῆς ἐποχῆς καλοκαιρινά.
Τιμαὶ ὡρισμέναι, ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
555 8th Avenue.

Δὲν εἶναι μόσχος ἢ Μαϊοῦ τριαντάφυλλα καὶ γιούλια
Εἶναι καφὲς τοῦ Ὄθωνος, καφὲς τοῦ Νικολούλια
καφὲς τῆς Μέκας ἄδολος, ἁγνὸς σὰν τὴν παρθένο,
γι' αὐτὸ σκορπίζει τ' ἄρωμα τὸ χιλιομυρωμένο.
Ἐὰν λοιπὸν γιὰ θεριακλῆς ὅπως ἐγὼ περνᾷς
δοκίμασέ τον μιὰ φορὰ καὶ θὰ μὲ συχωρνᾷς.

GREEK-ARABIAN COFFEE
352 Pearl Street, New York, City.

* * *

Ἀτμόπλοια τῆς Ἐθνικῆς, δελφίνια φτερωτὰ
ποῦ αὐλακώνουν τ' ἁλμυρὰ νερὰ καμαρωτά,
Βαπόρια ποῦ τὴ θάλασσα κι' ἄγρια τὴ φιλοῦνε
καὶ παίζουν μὲ τὸ κῦμα της καὶ τὴν περιγελοῦνε
μὲ λοῦσο καὶ νοικοκυριό, τηλέγραφο Μαρκόνι
κι' ὁ ταξειδιώτης ναῦλά του ἐλάχιστα πληρώνει.
Ὁ Γαλανὸς γι' αὐτὰ ἐδῶ καὶ δίνει καὶ εἰσπράττει
ποῦναι κομμάτι μάλαμα καὶ παραπάνω κᾶτι.

N. A. GALANOS 20 Pearl St., N. York

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
Ἰατρὸς
256 W. 44 ST. NEW YORK.

Κ. ΖΑΜΠΟΥΝΗ
«ΚΑΡΔΙΕΣ ΝΕΚΡΩΜΕΝΕΣ». Διηγήματα Ἀμερικανικῆς ὑποθέσεως. Μέσα στὴς **«ΝΕΚΡΩΜΕΝΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ»** θὰ βρῆτε καὶ ἕνα κομμάτι τῆς ζωῆς σας, θὰ ἰδῆτε μέσα ζωντανεμένους τοὺς πόθους, τὰς ἐλπίδας, τῆς ξενητειᾶς σας τὰ ὄνειρα.

Τιμᾶται δεμένον $0.75.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ
Σατυρικὰ ποιήματα μὲ θέματα κοινωνικὰ
Τιμῶνται δεμένα $0.75.

ΤΟΜΟΙ ΣΑΤΥΡΟΥ

Χρυσοδεμένος Τόμος τοῦ	1911—1912	$1.50
» »	1914—1915	1.50
» »	1915—1916	1.50
	Ὅλοι ὁμοῦ	5.00

Ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. Γράψατε:
NEW YORK SATIRE 59 Pearl St., New York

Ἡ φτίνεια τρώει τὸν παρᾶ μὰ σὰν δὲν ἔχῃς χρῆμα
Δὲν ἠμπορεῖς σὲ βεβαιῶ νὰ κάνῃς οὔτε βῆμα.
Εἶναι πολλοὶ εἰσαγωγεῖς μὰ σὰν τοὺς «Δρίβα-Λέκα»
σ' ὅλον τὸν κόσμο στὴν τιμὴ δὲν θᾶβρῃς μήτε δέκα.
Λάδια, ἐλῃές, τυριά, καφὲς μὲ φθήνεια ὅσω πέρνει
γιατ' ὅλα τὸ Κατάστημα τοῖς μετρητοῖς τὰ φέρνει.
LEKAS & DRIVAS 19-21 Roosevelt St. N. Y.

Π. Μ. ΠΑΤΕΣΤΙΔΗΣ
Ὀδοντοϊατρὸς
47 West 39th Street New York
Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 π. μ. 1—7 μ. μ.
Τὰς Κυριακὰς 11—12.
Ἀριθ. Τηλεφώνου Vanderbilt 2115.

Μ. Δ. ΝΙΚΑΣ
Ἰατρὸς
175 Lexington, Ave. New York.
Ἀριθ. Τηλεφώνου Madison Square 4775.

GAGALIS & ECONOMOU
252 Chestnut St., Manchester, N. H.
Γυρεύεις εἶδη ἀνδρικὰ εἴτε καὶ γυναικεῖα
γιὰ κάθε γοῦστο καὶ τιμή, γιὰ κάθε ἡλικία;
Θέλεις χασέ, μεταξωτά, λινὰ ἢ μουσαμᾶδες,
στέφανα γάμων λεμονιᾶς, βαφτιστικὰ λαμπᾶδες;
Στοῦ Οἰκονόμου—Γάγαλη εὐθὺς νὰ τὰ πρυμνήσῃς
ὅλα τὰ εἶδη ποῦ ζητεῖς φθηνὰ νὰ τὰ ψουνίσῃς
γιατ' ἔχουν πρώτης μαγαζὶ μὲ ποικιλία, πλοῦτο
ποῦ σὰν τὸ βλέπεις στέκεσαι καὶ λὲς μωρ' τ' εἶναι τοῦτο;

* * *

ΕΙΔΗ ΣΤΙΛΒΩΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΠΙΛΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΩΝ
ΔΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΣ
PEPPAS & ALEX COMPANY
Paco Bldg.
CLEVELAND, OHIO.
167—169 W. Lake St.
CHICAGO, ILL.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΜΑΣ

Λάδι ξανθὸ Ἀϊδινιοῦ καὶ λάδι Καλαμάτας
ποῦ σοῦ θυμίζει τὰ μαλλιὰ ξανθῆς γαλανομάτας,
λάδι ἀνθοῦ ἀπόσταγμα καὶ λάδι μυροβόλο,
ἐλῃαὶς-καρύδι Σάλωνας κι' ἐλῃαὶς ἀπὸ τὸ Βόλο
τῆς Ἀχαΐας τὰ ὑγρὰ τὰ μυρωμένα 'κεῖνα
στοῦ Ραβαζούλα θὰ τὰ βρῇς καὶ πάμφθηνα καὶ φῖνα.

RAVAZULA BROS. 3 Madison St., NEW YORK